

Korte biografie

Mark Gielen, jaargang 1953, is op 3 april als ram geboren tussen Jacques Brel en Hugo Claus, tussen Casanova en Muddy Waters. Vijf jaar groeit hij als Kempenzoon op in zijn geboortestad Turnhout.

Omdat zijn vader militair en zijn moeder huisvrouw is, verhuist het gezin in het Expo-jaar 1958 naar Soest in Westfalen, waar hij zijn lagere school afsluit. West-Duitsland is dan nog een na-oorlogse ‘bezettingszone’. Dagelijks stapt hij tussen de akkers en velden naar de lagere school. Het middelbaar onderwijs geniet hij in het internaat van Rösrath en het kasteel van Bensberg op luttele kilometers van carnavalsstad Köln am Rhein. Daar studeert hij een beetje van alles: wiskunde, wetenschappen, Latijn en eventjes Grieks. In 1970 vertrekt hij naar België. Eerst studeert hij aan de Ufsia in Antwerpen rechten en filosofie, een jaar later wordt het Germaanse filologie aan de Rijksuniversiteit Gent waar hij in 1976 licentiaat wordt met een magere thesis over toneelwerk van Büchner en Weiss. Die studies combineert hij met Moraalwetenschap aan dezelfde universiteit: hij studeert af in '79 met een betere thesis over Marx.

Reizen is een passie. Met zijn ouders verkent hij de Alpenlanden, Italië en Joegoslavië. Tot hij alleen een eerste reis naar Schotland maakt. In 1974 lift hij zeven weken met vriend Jan door de Algerijnse Sahara. Met de R4 van zijn toenmalige vrouw Anne doorkruist hij vier jaar later opnieuw de grootste woestijn op aarde. Dat is het begin van de ontdekking van alle continenten.

Na zijn burgerdienst, de geboorte van zijn dochter Sara en enkele jaren in het Gentse stadsonderwijs, als leraar en opvoeder, besluit hij tot een radicale omweg in het leven: als werkzoekende vertrekt hij in 1986 vijf weken naar Mexico waar de beste Rode Duivels het wereldkampioenschap voetbal betwisten. Als hij terugkeert met 23 reportages is de keuze eindelijk gemaakt: sindsdien is hij freelance journalist. Aanvankelijk schrijft hij over pedagogische thema's, hij maakt boekenrecensies, loopt in de sporen van dode

schrijvers en gaat steeds meer op reis. Al vlug komt daar werk bij voor radio op de BRT (Het Vermoeden, Het Vrije Westen, De Eeuw van Gerard Walschap) en televisie (Vlaanderen Vakantieland).

In het eerste decennium van de eenentwintigste eeuw ontluikt en verdort de relatie met zijn tweede vrouw Regine. Naast artikels over literatuur, kunsten en filosofie krijgen reisprojecten een steeds dwingendere plaats in zijn beroepsleven, zodat hij niet alleen reisjournalist en amateurornitholoog wordt, maar ook fotograaf van de wereld. Hij maakt reportages voor zowat alle kwaliteitskranten en tijdschriften, zoals De Morgen, De Standaard (Magazine) en De Tijd, zoals Knack en Weekend Knack, Feeling en Intermediair, Grande en National Geographic Traveler in Nederland. Ook kleinere toeristische boekwerken zien het levenslicht (Artis en KBC). Omdat de wereld zo groot is, zijn er blinde vlekken op de landkaart, maar zijn reportages reizen door alle continenten van de planeet, van België tot Madagaskar, van de Filippijnen tot Peru, van Antarctica tot de Markiezen. Spanje en Afrika zijn z'n eeuwige favorieten. En omdat de wereld met het schrijden der jaren ook kleiner wordt, krijgen steeds meer Europese adressen zijn belangstelling.

Tenslotte begint hij aan een haast onmogelijke opgave: een reisessay over zijn favoriete Spanje dat te groot is om het helemaal te veroveren, maar uitgroeit tot een boek met 182 hoofdstukken. Sinds een jaar of tien woont hij met Karina, de laatste vrouw in zijn leven, in een groene oase in Lievegem, slechts onderbroken door boeiende reizen met zijn compagnon de route naar de uithoeken van de wereld.

Telle est sa quête.